

LIBRI I PROFETIT AMOS

Hyrje

1 Në këtë libër është shkruar ajo që Amosi, një blegtor nga fshati i Tëkoas, mori nga Zoti si lajm për mbretërinë e Izraelit. Ai i shpalli këto fjalë dy vjet para tërmetit të madh, ♦ kur në Judë mbretëronte Uzija, ndërsa në Izrael Jaravami II, biri i Joashit. ²Amosi tha: «Si ulërima e luanit dhe bubullima, del zëri i Zotit nga mali i Cionit në Jerusalem. Atje banon Zoti, me zemërim e ngre zërin; atëherë kullotat e njoma thahen, thahet edhe vetë pylli në majën e Karmelit. ♦♦

♦ Kjo do të jetë ajo që ndodhi në vitin 760 p.e.s. ♦♦ Zona më pjellore e Izraelit.

Popujt fqinjë të Izraelit duhet të presin dënimin e Perëndisë

³Dëgjoni çfarë thotë Zoti: «Banorët e *Damaskut* kanë bërë krim pas krimi. Atë i kanë trajtuar mizorisht banorët e krahinës së Gileadit. Prandaj nuk do t'i kursej. ⁴Do t'u vë zjarrin pallateve të tyre, të cilat i ndërtuan mbretërit Hazael dhe Ben-Hadad. ⁵Do t'i thyej shulat e portave të Damaskut, dhe do t'ua dorëzoj qytetin armiqve të tij; madje edhe sundimtarët e Bikat-Avenit dhe të Bet-Edenit do t'i vras. Popullsia e vendit do të rrëmbehet në Kir. Këtë e kam vendosur unë, Zoti.»

⁶Dëgjoni çfarë thotë Zoti: «Banorët e *Gazës* kanë bërë krim pas krimi. ♦ Ata kanë shpopulluar fshatra të tëra dhe ua kanë shitur banorët e tyre edomasve. Për këtë nuk do t'i kursej. ⁷Do t'u vë zjarrin mureve të Gazës, që të përpihen ndërtesat e saj madhështore. ⁸Edhe mbretërit e Ashdodit dhe të Ashkelonit do t'i vras, qytetin e Ekronit do ta rrafshoj me tokën. Asnjë filiste nuk do të shpëtojë gjallë. Këtë e kam vendosur unë, Zoti.»

⁹Dëgjoni çfarë thotë Zoti: «Banorët e *Tirit* kanë bërë krim pas krimi. ♦♦ Ata e kanë shkelur marrëveshjen e miqësisë me Izraelin, u kanë shitur edomasve fshatra të tëra. Për këtë nuk do t'i kursej. ¹⁰Do t'u vë zjarrin mureve të Tirit, që të përpihen ndërtesat e tij madhështore.

¹¹Dëgjoni çfarë thotë Zoti: «Banorët e *Edomit* kanë bërë krim pas krimi. I kanë masakruar pa mëshirë izraelitët, kombin e tyre vëlla, dhe kanë nxitur urrejtje ndaj tyre. Për këtë nuk do t'i kursej. ¹²Do të dërgoj zjarr në vendin e tyre, që të përpihen ndërtesat madhështore të Bocrës.»

¹³Dëgjoni çfarë thotë Zoti: «Banorët e *Amonit* kanë bërë krim pas krimi. Kur u përpoqën ta zgjeronin krahinën e tyre, u kanë çarë barqet edhe grave shtatzëna në rrethin e Gileadit. Për këtë nuk do t'i kursej.

¹⁴Do t'u vë zjarrin mureve të kryeqytetit të tyre, Rabës, që të përpihen ndërtesat e tyre madhështore. Do të kanoset kushtrimi i luftës; beteja do të tërbojë si stuhia që ulërin, kur të ndodhë kjo. ¹⁵Mbreti i amonasve duhet të shkojë në mërgim bashkë me të gjithë kryetarët e tij. Këtë e kam vendosur unë, Zoti.»

♦ Kjo figurë letrare përdoret për të nënvizuar shumë mëkatet që Siria kishte kryer. U mbush kupa dhe kështu ndëshkimi është i pashmangshëm. Të gjitha kombet e përmendura më pas gjendeshin në rrugën e ushtrisë asiriane ndërsa rrëzoheshin nga veriu. Filistenjtë merreshin me tregtinë e skllevërve. Gazën e pushtoi Tiglat-Pilezeri (Asiri) më 734, Ashdodin e pushtoi Sargoni (Asiri) më 711, dhe Ekronin e pushtoi Sinaheribi (Asiri) më 701 p.e.r. ♦♦ Tregtarët e skllevërve nga Tiri, dorëzuan tek edomasit individët për t'i përdorur në minierat e bakrit. Tirin e pushtoi Nebukadnecari më 573 (pas një rrethimi 13 vjetorsh), dhe e shkatërroi plotësisht Aleksandri i Madh më 332 p.e.r.

2 Dëgjoni çfarë thotë Zoti: «Banorët e *Moavit* kanë bërë krim pas krimi. Ata i kanë bërë hi eshtrat e mbretit edomas. Për këtë nuk do t'i kursej. ²Do të dërgoj zjarr në vendin e tyre, që të përpihen ndërtesat madhështore të Kerijotit. Burrat e tyre do të bien në betejën gjëmuese, nën kushtrimin e luftës dhe sinjalet e bririt të armiqve të tyre. ³Mbretin e tyre dhe të gjithë kryetarët e tyre do t'i vras. Këtë e kam vendosur unë, Zoti.»

⁴Dëgjoni çfarë thotë Zoti: «Banorët e *Judës* kanë bërë krim pas krimi. Nuk e kanë përfillur vullnetin tim, urdhërimet e mia i kanë shkelur dhe janë mashtruar nga idhujt, siç ndodhi edhe me paraardhësit e tyre. Për këtë nuk do t'i kursej. ⁵Do të dërgoj zjarr në vend, që të përpihen ndërtesat madhështore të Jerusalemit.»

Po vetë Izraeli?

⁶Dëgjoni çfarë thotë Zoti: «Edhe ju banorët e *Izraelit* keni bërë krim pas krimi! Prandaj edhe ju nuk do t'ju kursej. Ju shitni skllevër njerëz të ndershëm, kur nuk mund t'i paguajnë borxhet e tyre; por ju shitni edhe një të varfër kur ju ka borxh një çikërrimë si një palë këpucë. ⁷Ju i goditni me shqelma ata që ju kërkojnë ndihmë e që janë të shtrirë para jush në pluhur; ju i mënjanoni me bërryla pa mëshirë të dobëtit. Atë dhe bir keqtrajtojnë të njëjtën skllave. Kështu, me sjelljen tuaj e njollosni emrin tim të shenjtë. ⁸Ju shtrihen pranë çdo altari mbi rrobat që ua keni marrë të varfërve si peng; në shenjtëroret tuaja pini verën që e keni kërkuar si zëvendësim për borxhe të papaguara.

⁹E megjithatë për hirin tuaj i kam asgjësuar amorasit. Ata ishin të mëdhenj si cedra, të fortë si lisa, por i

kam shkukur me gjithë rrënjë. ¹⁰Ju kam çliruar nga Egjipti dhe ju kam udhëhequr nëpër shkretëtirë për dyzet vjet, derisa të mund ta shtinit në dorë vendin e amorasve. ¹¹Si dëshmitarë kam thirrur prej gjirit tuaj profetët dhe njerëzit që janë shuguruar për mua. A nuk është kështu, o izraelitë? ¹²Por të shuguruarve u keni dhënë për të pirë verë, dhe profetët i keni ndaluar të flasin në emrin tim.

¹³Do t'ju ndëshkoj, që të rënkoni si një karrocë e mbingarkuar me të korra. ¹⁴⁻¹⁵Edhe më i shpejti nuk do të mund të shpëtojë atëherë, më të fortit nuk do t'i vlejë fuqia, as më të guximshmit trimëria. Harkëtarët do të shpartallohen para se të mund të qëllonjë një shigjetë; edhe ekuipazhi i karrocave nuk do të mund të shpëtojë. ¹⁶Madje edhe më i guximshmi do të flakë atë ditë gjithçka për të shpëtuar kokën. Kështu them unë, Zoti.»

Populli i zgjedhur

3 Pa dëgjoni, ju izraelitë! Ju jeni populli që Zoti e ka nxjerrë nga Egjipti. Ai ju thotë: ²«Prej të gjithë popujve të tokës ju kam zgjedhur vetëm ju. Prandaj peshon fajësia juaj kaq rëndë dhe për këtë unë duhet t'ju kërkoj llogari.»

Profeti nuk ka mundësi tjetër

³A udhëtojnë bashkë dy njerëz pa u qenë takuar më parë me njëri-tjetrin? ⁴A ulërin luani pa parë pre? A dëgjohet hungërima e tij pa marrë nëpër kthetra prenë? ⁵A zihet zogu në rrjetë pa vendosur karremin? A hapet kurthi pa u zënë asgjë? ⁶A bie alarmi në qytet e populli të mos shqetësohet? A bie ndonjë fatkeqësi mbi qytet, pa e pasur dërguar Zoti?

⁷⁻⁸Luani ulërin, e kush nuk ka frikë? Perëndia, Zoti, flet, e kush nuk e transmeton lajmin e tij? Në të vërtetë, Perëndia, Zoti, nuk bën asgjë pa njoftuar më parë lajmëtarin e tij, profetin.

Rrënimi i Shomronit

⁹Zoti thotë: "Shpallni para shtëpive të të pushtetshmëve në Asiri dhe në Egjipt: «Ejani, mbli dhuni në malet rreth qytetit të Shomronit dhe dëshmoni se si dhuna dhe shtypja është atje në rendin e ditës!» ¹⁰Banorët e tij e shkelin drejtësinë me këmbë dhe grumbullojnë thesare në shtëpitë e tyre, të cilat i kanë fituar me kërcënime dhe vrasje. ¹¹Prandaj banorëve të Shomronit u shpall: vendin tuaj do ta rrethojnë armiqtë, do t'ju shembin kështjellat dhe do t'ju plaçkitin të gjitha shtëpitë. ¹²Nga izraelitët që banojnë në Shomron, do të mbeten aq sa mbetet nga qengji pasi e ka përpirë luani. Shumë-shumë do t'i mbeten si dëshmi dy eshtra kofshe ose një copë veshi. Kështu, në Shomron do të gjendet vetëm një shpinore e shkëputur ose një këmbë shtrati, në të cilin tani jeni shtrirë."

¹³Perëndia, Zoti i gjithëfuqishëm, thotë: "Dëgjojeni këtë dhe shpalljani pasardhësve të Jakovit: ¹⁴«Po vjen dita kur do t'i ndëshkoj izraelitët për krimin e tyre. Atëherë do t'i shkatërroj altarët e shenjtërores së Bet-Elit; pjesët e ngritura të altarit do të shtrihen përtokë të thyera. ¹⁵Shtëpitë madhështore, vilat e verimit dhe pallatet e dimërimit do t'i bëj gërmadha; ndërtesat dykatëshe të stolisura me fildish do t'i rrafshoj me tokën.» Këtë e kam vendosur unë, Zoti."

Kundër grave të pasura të Shomronit

4 Dëgjoni, ju gra të Shomronit, toplotake dhe të bukura si lopët e Bashanit! Ju i shtypni të dobët dhe ua merrni shpirtin të varfërve. Ju u thoni burrave tuaj: «Shpejt, na sillni diçka për të pirë!» ²Zoti është betuar për emrin e tij të shenjtë: «Po vjen koha kur ju të gjitha pa përjashtim do t'ju kapin me grepa. ³Njëra pas tjetrës do të dëboheni (në mërgim) nëpër të çarën më të afërt në ledhin e kështjellës, dhe do të dërgoheni drejt Hermonit (në veri)! Kështu kam vendosur unë, Zoti!»

Padi kundër shërbesës së prishur

⁴⁻⁵Perëndia, Zoti, thotë: «Ngrihuni, ju izraelitë! Ejani në shenjtëroren e Bet-Elit dhe mëkatoni lirisht! Ejani në shenjtëroren e Gilgalit dhe ngarkohuni me faj! Festoni ditën e parë blatimin e drithit dhe të nesërmen dorëzimin e së dhjetës së prodhimit dhe më fyeni me to! Sillni prej bukës suaj blatime mirënjohjeje dhe ftoni me zë të lartë njerëzit në flijimet tuaja të lira dhe më fyeni me to! Kështu ju pëlqen!»

Izraeli është i pandreqshëm

⁶Zoti thotë: «Ju dërgova një zë buke, që të mos ju mbetë gjë për të ngrënë në qytetet dhe fshatrat tuaja. Kjo erdhi prej meje! E megjithatë ju nuk jeni kthyer tek unë.

⁷E mbajta shiun, kur arave u nevojitej më shumë se kurrë. Mbi njërin qytet hodha shi, kurse mbi tjetrin nuk ra asnjë pikë ujë. Njëra arë shtrihet madhështore, kurse në tjetrën gjithçka po thahej. ⁸Prej gjithandej njerëzit që ishin rreshkur për ujë, u hoqën zvarrë drejt qytetit, ku ende kishte ujë; por nuk mjaftonte për kaq shumë njerëz. E megjithatë ju nuk jeni kthyer tek unë.

⁹Ju dërgova ndryshk dhe munk; kopshtet dhe vreshtat tuaja, fiqtë dhe ullinjat tuaj i hanë karkalecat. E megjithatë, ju nuk jeni kthyer tek unë.

¹⁰Ju dërgova murtajë si egjiptianëve dikur. Bëra që burrat tuaj të bien në betejë, ndërsa kuajt tuaj ua dorëzova armiqve si plaçkë. Bëra që në kampet tuaja era e keqe e kufomave t'ju vinte në hundë. E megjithatë ju nuk jeni kthyer tek unë.

¹¹Bëra që qytete të tëra të rrënoheshin, siç ndodhi dikur me Sodomën dhe Gomorën – vetëm disa shpëtuan të gjallë nga katastrofa, siç rrëmbëhet nga zjarri një kërcu i djegur. E megjithatë, ju nuk jeni kthyer tek unë.

¹²Por tani do të vij vetë për t'ju kërkuar llogari. Përgatituni të paraqiteni para meje, ju izraelitë!» Kështu thotë Zoti.

Perëndia, krijuesi i fuqishëm

¹³Ai ka formuar malet dhe ka krijuar erërat. Nëpërmjet lajmëtarëve të tij, Ai u thotë njerëzve çfarë ka ndër mend. Ai bën që dita të shndërrohet në natë; ecën mbi majat më të larta të tokës. Ai quhet Zoti i gjithëfuqishëm!

A ka ende shpëtim për Izraelin?

5 Dëgjoni këngën e vajit që po filloj të këndoj për ju, o izraelitë:

²Virgjirësha ♦ e Izraelit është shtrirë për vdekje. Nuk do të ngrihet më kurrë, dhe nuk do ta ndihmojë më askush. ³Perëndia, Zoti, thotë: «Në qoftë se do të dalin një qytet do të dalin një mijë burra për luftë, do të kthehen vetëm njëqind, e në qoftë se do të dalin njëqind, do të kthehen vetëm dhjetë. Kështu do të jetë gjithkund në mbarë Izraelin.»

⁴Zoti u thotë izraelitëve: «Ejani tek unë, atëherë do të mbeteni gjallë! ♦ ♦ ⁵Mos shkoni në Beershevë për t'u falur. Mos më kërkoni në Bet-El; Bet-El do të asgjësohet. Mos shkoni as në Gilgal; populli i tij është i dënuar me mërgim!»

⁶Ejani te Zoti, atëherë do të mbeteni gjallë! Ndryshe ai do t'i sulmojë pasardhësit e Josefit si zjarri. Ky zjarr do të përpijë madje edhe shenjtëroren e Bet-Elit; askush nuk do të mund ta shuajë.

⁷Mjerë ju! Ju e shkëlqi drejtësinë me këmbë; ju e shfrytëzoni atë për t'ua hequr të drejtat të tjerëve.

⁸Ai ka krijuar yllësitë – shenjzat dhe Orionin. E kthen errësirën në dritë, dhe dritën përsëri në errësirë. Ai e thërret ujin nga deti, dhe e bën të bjerë mbi tokë. Ai quhet Zoti. ⁹Ai asgjëson të fuqishmit dhe shkatërron kështjellat e tyre.

¹⁰Mjerë ju! Ju e urreni cilindo që thotë të vërtetën në gjyq dhe cilindo që e damkos me turp padrejtësinë!

¹³Prandaj ai që në një kohë të tillë hesht dhe nuk ju dorëzon përpara drejtësisë, është i mençur.

¹¹⁻¹²Jam në dijeni për sjelljen tuaj të keqe, dhe për krimet tuaja të pafund! Ju i shfrytëzoni të varfrit dhe kërkoni prej tyre kontribute të mëdha drithi. Ju ndiqni qytetarë të ndershëm, merrni ryshfet dhe ua mohoni të pambrojturve të drejtat. Por dënimi nuk do të vonojë; ju nuk do të banoni në shtëpitë tuaja të reja me gurë të gdhendur, as do ta pini verën prej vreshtave tuaja të sapombjella.

¹⁴Ejani te Zoti! Kthejani shpinën padrejtësisë; kujdesuni për drejtësinë! Atëherë do të mbeteni gjallë.

Atëherë Perëndia e Izraelit do të jetë me të vërtetë me ju, ashtu siç pohoni. ¹⁵Urrejani të keqen, duajeni të mirën! Kujdeseni që para gjyqit të miratohet drejtësia. Atëherë ndoshta Perëndia e Izraelit do të ketë mëshirë për ata që mbeten gjallë prej pasardhësve të Josefit.

¹⁶Meqë e shkëlqni drejtësinë me këmbë, Perëndia, Zoti i gjithëfuqishëm, ju njofton: «Në të gjitha sheshet do të dëgjohen këngë vaji, në të gjitha rrugët thirrje pikëllimi. Meqë nuk ka mjaft gra për të vajtuar, do të sillen bujqit nga fusha për të nisur vajin. ¹⁷Edhe vreshtat ku dikur mbretëronte gëzim dhe hare, do t'i mbulojë vaji. Në të vërtetë, do ta përshkoj mbarë vendin dhe do të mbledh të korra të përgjakshme. Kështu them unë, Zoti!»

♦ d.m.th. Izraeli ende i papushtuar. ♦♦ fjj. kërkoni mua = respektimin e urdhërimeve të tij dhe bindjen ndaj vullnetit të tij që kërkonte, jo kryesisht sakrificë ose ritual, por moral në jetë.

Izraeli kujton se do të shpëtojë

¹⁸Mjerë ju që dëshironi që të vijë dita kur Zoti do të ndërhyjë! Mos mendoni se ajo do të jetë dita e fitores? Kjo ditë do t'ju sjellë errësi dhe jo dritë! ¹⁹Do t'ju ndodhë si me njeriun që ikën nga luani dhe përplasat me ariun, dhe kur vjen shëndoshë në shtëpi mbështetet te muri, e ha nepërka. ²⁰Dita e Zotit do të sjellë errësi dhe jo dritë; ajo është ditë e zezë; nuk do t'ju lërë asnjë vagëllim shprese.

Shërbesa fetare nuk e zëvendëson sjelljen e drejtë

²¹Zoti thotë: «Festat tuaja i urrej ♦ dhe nuk mund ta duroj festimin tuaj. ²²Flijimet e përkushtimit dhe blatimet drithore ngjallin tek unë neveri; nuk mund ta shoh më vëçin e majmë që therni për gostinë e flijimit. ²³Pushoni së lllomotituri këngët tuaja! Tingëllimi i harpave tuaja më rëndon! ²⁴Shikoni më mirë që secili të fitojë të drejtën e tij! E drejta dhe drejtësia duhet ta mbushin vendin si lumi që nuk thahet kurrë. ²⁵Mos kam kërkuar prej jush (vetëm) flijime miqësie dhe blatime drithore gjatë endjes së dyzet viteve nëpër shkretëtirë? ²⁶Vallë nuk parakaluat me pikturat e idhujve të Sakutut, mbretit të qiellit, dhe të Kevanit, perëndisë së yjeve, ♦♦ siç edhe bëni tani? ²⁷Të jeni të sigurt për këtë: (parakalimi do të mbarojë në Asiri) – do t'ju shpien në mërgim përtej Damaskut.» Kështu thotë Perëndia, Zoti i gjithëfuqishëm.

♦ d.m.th. ritet që s'kanë lidhje etike. ♦♦ perënditë asiriane, që izraelitët u detyruan të adoptonin kur lidhën aleancën me Asirinë. Kështu, këto perëndi do të kthehen në pikënisjen e tyre, duke marrë me vete viktimat e tyre, izraelitët. Zoti edhe thotë se Izraeli kishte që në fillim prijje për idhujtari.

Faji i qarqeve udhëheqëse

6 Ju përtacë në malin e Cionit! Ju të vetësigurt në malin e Shomronit! Ju pleqtë e Izraelit, e të parit të kombeve, tek i cili kërkohet këshillë dhe ndihmë! Të mos ju shkojë mendja se mund të shpëtoni.

²«Hyni në qytetin e Kalneut, – thoni, – hyni në qytetin e madh të Hamatit dhe në qytetin filiste të Gatit! Mos jeni në gjendje më të mirë se ato? Mos jeni dy mbretëri të mëdha, Izraeli dhe Juda? Mos është krahina juaj më e vogël se e jona?»

³Ju mendoni se fatkeqësia qëndron ende larg. Por ju bëni çmos për të sjellë një fund të tmerrshëm. ⁴Ju shtrihen mbi kolltukë, të stolisur me fildish, dhe hani mishin e njomë të qengjave dhe të viçave të majmë.

⁵Ju gërvalleni me harpa dhe mendoni se mund të bëni këngë më të mira se ato të Davidit! ⁶Ju pini verë me gjyma dhe përdorni parfumet më të shtrenjta; por fakti që kjo po e çon vendin tuaj në rrënim, nuk ju bën përshtypje.

⁷Për këtë Zoti i gjithëfuqishëm thotë: «Ju duhet të shkoni të parët në mërgim, dhe gostitë tuaja do të marrin fund papritur.»

Shkatërrimi i Shomronit

⁸Perëndia, Zoti i gjithëfuqishëm, thotë: «Mendjemadhësia e pasardhësve të Jakovit ngjall tek unë neveri; i urrej pallatet e tyre madhështore. Për këtë arsye Shomronin me të gjithë banorët e tij do t'ia dorëzoj rrënim. Ky është vendimi im i prerë.»

⁹Në qoftë se në ndonjë shtëpi do të mbeten dhjetë njerëz: edhe ata duhet të vdesin. ¹⁰Dhe në qoftë se në qoshen më të largët të shtëpisë do të ulet njëri që ka mbetur gjallë, dhe vjen një i afërm për të varrosur të vdekurit, dhe e pyet: «A ka mbetur gjallë ndonjë tjetër përveç teje?» dhe ai përgjigjet: «Askush», atëherë tjetri do të thotë: «Mos e përmend emrin e Zotit; përndryshe, ai do ta vërej që këtu jeton ende dikush!»

¹¹Zoti do të japë një urdhër, dhe atëherë shtëpitë dhe pallatet do të bëhen gërmadha, si të mëdhatë, ashtu edhe të voglat.

Dënimi për padrejtësi dhe vetëlavdërim

¹²A udhëtohet me kalë dhe karrocë mbi shkrepë ♦ ose a lërohet deti me qe? Ndërsa ju e përdorni të drejtën për t'u hequr të tjerëve të drejtat e tyre, dhe në emër të drejtësisë vendosni sundim të dhunshëm.

¹³Ju mendoni se e keni marrë qytetin Lo-Davar. Ju mburreni: «Karnaimin e kemi pushtuar, edhe atë me forcat tona!» ¹⁴Por Perëndia, Zoti i gjithëfuqishëm, thotë: «Kundër izraelitëve do të mbledh një komb që do ta shtjerë në dorë vendin tuaj dhe do t'ju shtypë nga Levo-Hamati në veri deri në Detin e Vdekur.»

♦ Askush me mend të shëndoshë s'do të bënte garë me kalë në greminë, e megjithatë ajo që bënte Izraeli ishte po aq absurde.

Tri vegime: dënimi është i pashmangshëm

7 Dëgjoni çfarë më tregoi Perëndia, Zoti: Pashë se si ai krijoi një luzmë karkalecash. Bari i caktuar për mbretin sapo ishte kositur; bimët e verës po mbinin.

²Karkalecat po përgatiteshin të hanin tërë gjelbërimin. Atëherë thashë: «O Zot, fale popullin tënd! Përndryshe si mund të mbijetojë? Ai është tepër i vogël!» ³Zoti kishte mëshirë dhe tha: «Mirë, të mos ndodhë!»

⁴Pastaj Zoti më tregoi diçka tjetër: «Ai thirri një vapë, që përpiu të gjithë ujin. Kur filloi të përpinte edhe tokën e punueshme, ⁵thashë: «O Zot, mjaft! Përndryshe, si mund të mbijetojë populli yt? Ai është tepër i vogël!» ⁶Zoti kishte mëshirë e tha: «Mirë, të mos ndodhë!»

⁷Pastaj më tregoi diçka tjetër: Ai vetë u ul mbi një mur me një plumbç në dorë dhe ⁸më pyeti: «Amos, ç'po sheh?» «Një plumbç» – iu përgjigja. Atëherë tha: «Populli im, Izraeli, i ngjan një muri që nuk është më i drejtë. ♦ Unë kam vendosur të mos lë asgjë të shtrembër. ⁹Vendet e fljimeve të Izakut dhe shenjtëoret kombëtare të Izraelit duhet të shkretohen, ndërsa shtëpisë mbretërore të Jaravamit do t'i bie me shpatë.»

♦ Prandaj duhet shembur.

Amosi përjashtohet nga mbretëria e Izraelit

¹⁰Amacja, kryepriifti i Bet-Elit, e njoftoi kështu Jaravamin, mbretin e Izraelit: «Amosi po thur kundër teje një komplot! Ato që thotë ai, nuk durohen. ¹¹Ai ka thënë: «Jaravami do të vritet me shpatë, dhe populli i Izraelit do të dëbohet në një vend tjetër.»»

¹²Por Amacja i tha Amosit: «Ti, profet, shporru sa më shpejt dhe shko në Judë! Atje populli do të të dëgjojë me dëshirë dhe do të të japë për të ngrënë. ¹³Këtu në Bet-El nuk duhet të dukesh më; sepse kjo është një shenjtërore perandorake që i takon mbretit të Izraelit.»

¹⁴Amosi u përgjigj: «Unë nuk jam profet profesional, dhe nuk i takoj asnjë shoqërie profetësh. Unë jam i pavarur; për pronë kam bagëti dhe mana. ¹⁵Por Zoti më largoi nga kopeja ime e tha: «Shko si profet te populli im, Izraeli. dhe shpalli vendimin tim për dënimin e tij!» ¹⁶Ti po ma ndalon fjalën; prandaj dëgjo çfarë ka për të të thënë Zoti: ¹⁷Gruaja jote do të dhunohet këtu në qytet, fëmijët e tu do të vriten në luftë, prona jote do të ndahet dhe ti vetë do të vdesësh në dhe të huaj, në një vend të papastër. Izraelitët duhet të largohen nga vendi i tyre dhe të shkojnë në mërgim.»

Vegimi i përtërirë i dënimit të ardhshëm

8 Zoti më tregoi edhe diçka tjetër; ishte një kosh plot me fruta. Ai më pyeti: «Amos, ç'po sheh?» «Një kosh me fruta të pjekura.» – iu përgjigja. Atëherë Zoti tha: «Po, populli im është i pjekur – për dënim! Do ta korr pa mëshirë. ³Pastaj këngëtarët në pallatin e mbretit do të këndojnë këngë vaji. Gjithkund do të shtrihen kufoma, askush nuk do t'i varrosë, gjithkund do të mbretërojë heshtje varri.

Kundër padrejtësisë dhe shfrytëzimit

⁴Dëgjoni këtu, ju shtypës dhe shfrytëzues! Tërë veprimi juaj ka për qëllim t'i rrënojë të varfrit e vendit. ⁵Ju thoni: «Kur do të kalojë festa e hënës së re, kur do të kalojë dita e shtunë? Atëherë do të mund të hapim depot dhe të shesim drithë, ta zvogëlojmë masën e drithit dhe ta rritim peshën, me të cilën peshohet argjendi për pagesë, t'i renditim ndryshe peshoret ⁶dhe madje t'i shesim me fitim mbeturinat.» Të varfrit i skllavëroni, madje edhe kur ju kanë borxh një palë sandale. ⁷E ju jeni krenarë për këtë! Ai u betua: «Kurrë nuk do t'ua fal këto krime!» ⁸Nuk është çudi që toka të tundet dhe banorët e saj të tmerrohen. Ajo ngrihet dhe bie si Nili në Egjipt.

Dita e gjyqit

⁹«Atë ditë dielli do të perëndojë në mesditë, dhe do të errësohet në mes të ditës, ♦ – thotë Perëndia, Zoti. –

¹⁰Do t'i shndërroj festat e gëzimit në festa kufomash; në vend që të këndonin këngë të gëzuara, do të qani e do të vajtoni. Do t'i qethni flokët dhe do t'i lidhni ijët me përparëse të përmortshme si në rastin e vdekjes së birit të vetëm. Gjithçka do të përfundojë me tmerr, pa ngushëllim dhe pa shpresë!» ¹¹Zoti shton: «Po vjen koha kur do të sjell në vend vuajtjet që do të jenë më të këqija se uria ose etja; nuk do të vuajnë për bukë e për ujë, por për mungesën e fjalës së Zotit.

¹²Njerëzit do të enden nëpër vend, nga Deti i Vdekur deri në Detin Mesdhe, nga veriu deri në lindje. Ata do të kërkojnë gjithkund një fjalë prej Zotit, por nuk do të dëgjojnë asnjë.»

¹³Atë ditë do të rrëzohen të etur edhe më të fuqishmit dhe më të qëndrueshmit ndër ju, të rinjtë në lulen e moshës. ¹⁴Ata do të bien dhe nuk do të ngrihen më – të gjithë ata që betohen për idhujt e neveritshëm të Samarisë ose që shtegtojnë në Beershevë, ose ata që thonë: «Për perëndinë tënd, o Dan!»»

♦ Shënimet e Asirisë vënë re një eklips të plotë të diellit, të parë në të gjithë Lindjen e Mesme, në vitin 763. Këto shenja u konsideruan si shenja të gjykimit të Perëndisë.

Vegimi i fundit: askush nuk do t'i shpëtojë gjyqit

9 E pashë Zotin duke qëndruar madhështor pranë altarit para Tempullit. I dha urdhër një engjëlli: «Godite kapitelet e shtyllave të Tempullit, që të tundet mbarë ndërtesa deri në themele! Thyeji shtyllat, që të bien mbi kokat e këtyre njerëzve!

Kush të shpëtojë, të vritet nga shpata e armikut. Askush nuk do të jetë në gjendje të shpëtojë, askush nuk do të shpëtojë i gjallë. ²Edhe në qoftë se varrosen në botën e të vdekurve, unë do t'i sjell që andej; në qoftë se ngrihen në qiell, do t'i zbres që andej. ³Në qoftë se fshihen në malin e Karmelit, do t'i gjej edhe atje; në qoftë se varrosen në fundin e detit, do t'i jap urdhër përbindëshit të detit t'i kafshojë.

⁴E kur armiqët e tyre t'i shpien në mërgim, do të bëj që edhe atje të vriten me shpatë. Jam i vendosur të mos i ndihmoj më, por t'i shkatërroj.»

Perëndi Krijuesi dhe Gjyqtari

⁵Perëndia është Zoti i gjithëfuqishëm: kur e prek Tokën, ajo tundet: ngrihet dhe zbret si Nili në Egjipt – dhe gjithkund banorët e saj vajtojnë për viktimat që janë varrosur nën gërmadha. ⁶Mbi tokë ka ngritur kupën e qiellit dhe lart në qiell ka ndërtuar banesën e tij. Ai e thërret ujin nga deti dhe e bën të derdhet mbi tokë. Ai quhet «Zot»!

Izraeli nuk do t'i shpëtojë gjyqit

⁷Zoti thotë: «Mos mendoni ju izraelitë se jeni për mua më të mirë se nubasit që banojnë në skaj të botës? Keni të drejtë: ju kam nxjerrë nga Egjipti, por edhe filistenjtë nga Kreta dhe sirianët nga Kiri i kam nxjerrë. ⁸Unë, Zoti, shoh mirë se ç'bëhet në Izrael, në këtë mbretëri të prishur. Për këtë do të bëj që ajo të zhduket pa gjurmë prej tokës.

Por nuk do t'i shfaros plotësisht pasardhësit e Jakovit – kështu premtoj unë, Zoti. ⁹⁻¹⁰Do të jap urdhër t'i shoshitin. (Kjo do të ndodhë kur të jenë të shpërndarë nëpër të gjitha kombet). Fajtorët do të shoshiten, ashtu siç sitet drithi i papastër derisa mbeten vetëm guricat. Të gjithë ata që thonë me kaq vetësiguri: «Zoti nuk do të lejojë që mbi ne të bjerë ndonjë fatkeqësi», do të vriten me shpatën e armikut.»

Përsëritja e Izraelit pas katastrofës

¹¹Zoti thotë: «Po vjen koha kur Izraelin do ta rivendos në madhësinë e tij të dikurshme, siç ishte dikur në kohën e mbretit David. Tani i ngjan një gërmadhe të shembur, por do t'ia rindërtoj pjesët e shembuara

dhe do t'ia muros të çarat. ¹²Atëherë edhe njerëzit e tjerë do ta kërkojnë Zotin, të gjithë kombet, për të cilat deklarova se janë prona ime. ♦ Kështu them unë, Zoti, dhe do ta zbatoj.

¹³Po vjen koha, – thotë Zoti, – kur, pa mbaruar mirë punën e lëruetit, korrësit do të fillojnë të mbledhin të korrat, dhe kur, pa mbaruar mirë vjeljen e rrushit, do të fillojnë përsëri të mbjelljet. Do të ketë aq shumë rrush, sa që lëngu i tij do të rrjedhë nga malet dhe kodrat. ¹⁴Atëherë do ta kthej fatin e popullit tim.

Izraelitët do të rindërtojnë qytetet e shkatërruara dhe do të banojnë në to, do të mbjellin vreshta dhe të pinë verën e tyre, do të mbjellin kopshte dhe do të hanë ato që rriten në to. ¹⁵Do ta mbjell popullin përsëri në vendin që i kam dhënë, që askush të mos e shkulë më.»

Kështu thotë Zoti, Perëndia juaj.

♦ Teksti LXX: Teksti MT thotë: Atëherë izraelitët do ta shtien përsëri në dorë mbarë vendin e Edomit, si dhe të gjitha vendet fqinje që dikur më takonin mua.
(hebr. adam>Edom; at>ot)